

РЕШЕНИЕ

№ 78

гр. ЛЕВСКИ, 23.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛЕВСКИ в публично заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Десислава К. Николаева

при участието на секретаря ИЛИЯНА П. ИЛИЕВА-ИВАНОВА
като разглежда докладваното от Десислава К. Николаева Административно
наказателно дело № 20234410200182 по описа за 2023 година
на основание данните по делото и закона, за да се произнесе, взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба от Й. П. Х. от гр.Плевен, против Наказателно постановление №BG2023/4000-278 от 22.06.2023г., издадено от Началник отдел „МРР” в ТД Митница Русе при Агенция Митници, в частта му, с която на жалбоподателя на основание чл.126, ал.1 от ЗАДС е наложено административно наказание глоба в размер на 1000 лв.

В жалбата се твърди, че описаното от административно-наказващият орган нарушение не е извършено от жалбоподателя. Наведен е довод за неправилно приложение на материалния закон, тъй като твърдяното нарушение би могло да се квалифицира като такова по чл.123а от ЗАДС и неправилно е квалифицирано като такова по чл.126, ал.1, пр.1, т.1 от ЗАДС.

В съдебно заседание жалбоподателят Й. П. Х. се явява лично и с пълномощник адв.Д. П. – АК-Плевен, който поддържа жалбата по изложените в нея доводи. Счита наказателното постановление за неправилно и незаконосъобразно, като АНО неправилно е вменил отговорност на жалбоподателя за нарушение по чл.126, ал.1 ЗАДС. В писмени бележки излага подробни съображения в подкрепа на наведения довод. Счита, че субект на вмененото на Й. Х. нарушение може да бъде само лице, което е регистриран производител или складодържател на акцизни стоки, какъвто

жалбоподателят не е, предвид на което не може да бъде вменена отговорността му по посочената разпоредба. Сочи, че в наказателното постановление не са посочени необходимите документи, които следва да притежава санкционираното лице, с което е накърнено правото му на защита, както и че същият обективно не би могъл да разполага с такива, тъй като не е регистриран производител или складодържател на акцизни стоки. Навежда довод, че предвид неплащането на дължимия акциз за процесните акцизни стоки, би могла да бъде ангажирана административно-наказателна отговорност по чл.123а от ЗАДС, адресат на която санкционна разпоредба могат да бъдат и нерегистрирани лица, какъвто е жалбоподателят. Моли да бъде постановено решение, с което наказателното постановление да бъде отменено в обжалваната му част и в полза на жалбоподателя да бъдат присъдени разноски.

Жалбоподателят Й. П. Х. поддържа заявеното от защитника си. Моли наказателното постановление да бъде отменено.

Ответникът по жалбата Началник отдел „МРР” в ТД Митница Русе при Агенция Митници се представлява от юрисконсулт Т.Ш., който оспорва жалбата като неоснователна и моли наказателното постановление да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно. В писмени бележки излага съображения, че нарушението е доказано от събраните в хода на административно-наказателното производство писмени доказателства. Сочи като безспорно доказано по делото, че жалбоподателят е осъществявал изпълнителното деяние на вмененото нарушение – държане, на акцизни стоки без съответните документи. Пзовава се на Тълкувателно постановление №1/16.02.2023г. на ВКС и ВАС, съгласно което субект на нарушението по чл.126, ал.1 от ЗАДС може да бъде всяко лице, независимо от регистрацията му. Излага подробни възражения срещу наведения довод, че процесното деяние следва да бъде квалифицирано като нарушение по чл.123а от ЗАДС. Счита, че не представлява нарушение непосочването в НП на документите, които следва да бъдат представени за акцизните стоки, доколкото в чл.126, ал.1 от ЗАДС е налице примерно изброяване на същите, издавани от различни лица, като посочването на конкретен документ би ограничило правото на защита на санкционираното лице. Моли наказателното постановление да бъде потвърдено и в полза на ответника да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН и от лице, притежаващо активна процесуална легитимация, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява следната фактическа обстановка:

На 11.03.2023г. в гр.Левски била извършена съвместна проверка от служители на ТД Митница Русе и ОД МВР Плевен. В хода на проверката в района на пазара в гр.Левски проверяващите установили жалбоподателят Й. П. Х. да държи на маса 2 бр. пластмасови бутилки, с вместимост 1 л. и 0,5 л., съдържащи течност, наподобяваща етилов алкохол. Самоличността на жалбоподателя била установена, като същият заявил, че течността е ракия. Х. предоставил достъп до паркиран в близост автомобил, в който проверяващите установили 2 бр. пластмасови бутилки с вместимост и наличност от 2 л., 2 бр. пластмасови бутилки – 1 л., 1 бр. бутилка – 0,5 л., всички съдържащи безцветна течност с мирис на алкохол. Извършено било замерване със служебен денситометър, с който било установено, че течностите са с алкохолно съдържание 50,20% vol до 50,8 % vol.

На същата дата жалбоподателят доброволно предоставил достъп до стопанисван от него имот, находящ се на адрес: ***, като в негово присъствие била извършена проверка. В хода на проверката в имота били установени 1 бр. пластмасов бидон, съдържащ около 25 л. течност с вид и мирис на етилов алкохол и 1 бр. пластмасова туба, съдържаща около 4 л. течност с вид и мирис на етилов алкохол. Жалбоподателят дал обяснения, че течността е ракия, за лична употреба. Течностите били измерени със служебен денситометър, като било установено, че алкохолното съдържание на течността в бидона е 58,6% vol, а течността в тубата е с алкохолно съдържание 50,65% vol.

От жалбоподателя били изискани документи за установения алкохол в бутилките и тези в жилището, като същият не разполагал с такива. Х. заявил, че ракията в бидона и тази в тубата и пластмасовите бутилки е два вида, поради което били взети две проби за лабораторен анализ. Намерените течности по време на проверката били иззети като веществени доказателства.

В Централна митническа лаборатория – София бил извършен анализ на взетите проби, съгласно който:

- проба, взета с протокол №82/11.03.2023г. от 25 л. етилов алкохол – съгласно определените физико-химични показатели и експертна оценка в съответствие с термините в глава 22 от КН, изпитаната проба представлява

дестилатен алкохолен продукт, с действително алкохолно съдържание по обем 58,58% vol при 20 ° C, годен за консумация.

- проба, взета с протокол №83/11.03.2023г. от 13 л. етилов алкохол – съгласно определените физико – химични показатели и експертна оценка и в съответствие с термините на глава 22 от КН, изпитаната проба представлява дестилатен алкохолен продукт, с действително алкохолно съдържание по обем 50,60 % vol при 20 ° C, годен за консумация. Получена била служебна бележка рег.№31-136515/07.04.2023г. на Дирекция „Митническа дейност и методология“, съгласно която описаните проби се класират в позиция 2208 на КН.

Жалбоподателят бил поканен в срок до 20.03.2023г. да се яви в МБ Плевен за представяне на документи по смисъла на ЗАДС за заплатен акциз, като Й. П. Х. не представил такива документи в указания му срок.

Съставен бил АУАН №BG26052023/4000/A-481 от 26.05.2023г. за това, че на 11.03.2023г. Й. П. Х., като държи в стопанисван от него частен имот, находящ се в ***, общо 38 л. дестилатен етилов алкохол (ракия), от които 25 л. с действително алкохолно съдържание по обем 58,56% vol при 20 ° C и 13 л. с действително алкохолно съдържание по обем 50,60 % vol при 20 ° C, подробно описани и идентифицирани в Опис на иззетите веществени и писмени доказателства №23BG004000A002442/11.03.2023г., без да притежава данъчен документ, фактура или друг документ по смисъла на ЗАДС, удостоверяващ заплащането на дължимия акциз, е извършил административно нарушение по чл.126, ал.1 от ЗАДС.

Актът бил съставен в присъствието на жалбоподателя. Й. П. Х. депозирал писмени възражения срещу АУАН, в които посочил, че алкохолът не е негова собственост, а на свидетеля Д. Д. Б.. Последният присъствал по време на съставяне на АУАН и декларирал в писмени обяснения, че алкохолът е негова собственост, предоставен за пазене и съхранение на жалбоподателя.

Въз основа на акта за установяване на административно нарушение от Началник отдел „МРР“ в ТД Митница Русе при Агенция Митници било издадено обжалваното Наказателно постановление №BG2023/4000-278 от 22.06.2023г., с което на жалбоподателя на основание чл.126, ал.1, т.1 от ЗАДС е наложено административно наказание глоба в размер на 1000 лв. Със същото на основание чл.124, ал.1 от ЗАДС е отнет в полза на Държавата предмета на нарушението акцизни стоки по чл.2, т.1 ЗАДС – общо 25 л. дестилатен алкохолен продукт, с действително алкохолно съдържание по обем 58,56% vol при 20 ° C и 13 л. дестилатен алкохолен продукт, с

действително алкохолно съдържание по обем 50,60 % vol при 20 ° C, годен за консумация, без данъчен документ, фактура или друг документ по смисъла на ЗАДС, удостоверяващ заплащането на дължимия акциз.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена от събраните в хода на съдебното следствие: гласни доказателствени средства - показанията на свидетелите П. Л. Б., В. Т. Г., И. В. О., Д. Б. Д.; писмени доказателства: Протокол за извършена проверка №23BG004000A002442 от 11.03.2023г., Опис на иззети веществени и писмени доказателства и писмени обяснения към протокола, Протоколи за вземане на проба рег.№82 и рег.№83 от 11.03.2023г., Експертиза №11_15.03.2023/06.04.2023г., Експертиза №12_15.03.2023/06.04.2023г., Писмо от Директор Дирекция „Митническа дейност и методология“ до Директора на ТД Митница Русе, АУАН №BG26052023/4000/A-481 от 26.05.2023г., Писмени обяснения от Д. Б. Д., Служебна бележка от Началник отдел „МРР“ в ТД Митница Русе, Служебна бележка от Началник на Отдел „Акцизна дейност“ при ТД Митница Русе, Наказателно постановление №BG2023/4000-278 от 22.06.2023г., Заповед №ЗАМ-978/32-220244 на Директор на Агенция Митници.

Съдът даде вяра на показанията на свидетелите П. Л. Б., В. Т. Г., И. В. О., като последователни, безпротиворечиви и взаимнодопълващи се, в съответствие с писмените доказателства по делото. Посочените гласни доказателствени средства изхождат от незаинтересовани лица, даващи показания за непосредствено възприетото от тях по време на изпълнение на служебните им задължения. Даде се вяра и на показанията на свидетеля Д. Б. Д., тъй като изложените от свидетеля Д. факти не се опровергават от останалите гласни доказателства и от писмените такива.

Кредитирани бяха писмените доказателства, като официални документи, изготвени от компетентни лица по предвидения в закона ред, и частен документ, неоспорен от страните.

С оглед на установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Наказателното постановление и актът за установяване на административно нарушение, са съставени в предписаната от закона форма и в сроковете по чл.34 от ЗАНН. Не са налице допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които сами по себе си да водят до незаконосъобразност на наказателното постановление. Наличието на съществено нарушение на процесуалните правила се преценява във всеки конкретен случай, като пропускът или несъответствието следва да се е

отразило върху адекватното упражняване правото на защита на наказаното лице, което включва възможността нарушителят да разбере кое именно негово поведение бива санкционирано и въз основа на кой закон. В процесния случай непосочването на конкретен документ, който санкционираното лице е следвало да притежава за установения алкохол, не е накърнило правото му на защита, доколкото видно от текста на разпоредбата на чл.126, ал.1 от ЗАДС - „или друг документ“, изброяването е неизчерпателно, с оглед на различните хипотези и основания, на които би могло да се упражнява фактическа власт върху акцизната стока. Не на последно място в конкретния случай не е накърнено правото на защита на жалбоподателя, доколкото същият не е представил какъвто и да било документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза.

По делото не са спорни между страните фактите, описани в обстоятелствената част на АУАН и НП, като същите се установяват безпротиворечиво от събраните доказателства.

Безспорно се установява, че на посочената дата жалбоподателят Й. П. Х. държал процесното количество етилов алкохол на маса на пазара в гр.Левски, в лек автомобил в гр.Левски и в стопанисван от него частен имот в ***.

Спорно по делото е дали правилно е приложен материалният закон и дали осъщественото от Х. деяние изпълва състава и би могло да се квалифицира като нарушение по чл.126, ал.1 от ЗАДС.

Неоснователни са възраженията на защитата, че жалбоподателят Й. П. Х., като лице, което не е регистрирано като производител или складодържател на акцизни стоки, не може да бъде субект на вмененото нарушение по чл.126, ал.1, т.1 от ЗАДС.

В разпоредбата на чл.126, ал.1 от ЗАДС законодателят не е въвел изискване за особен субект на това нарушение, законът не съдържа ограничения в тази насока и не предвижда като допълнителна изискуемост някакво специално качество. В този смисъл е и задължителната за съдилищата практика, обективирана в Тълкувателно постановление №1/16.02.2023г. на ВКС и ВАС, съгласно което субект на отговорността по чл.126 от ЗАДС може да бъде всяко лице, независимо от регистрацията по този закон.

На следващо място, ирелевантно е обстоятелството чия собственост са установените акцизни стоки, в процесния случай етилов алкохол, доколкото изпълнителното деяние на вмененото на жалбоподателя нарушение е държане на такива стоки без да притежава изискуемите в закона документи за това.

В показанията си свидетелят Д. Д. заявява, че установеният алкохол – ракия, в стопанисвания от Х. имот, е негова собственост, като е предоставил алкохола на жалбоподателя за съхранение. В същия смисъл са и депозирани от св.Д. писмени обяснения при съставяне на АУАН. Това обстоятелство не води до отпадане отговорността на Й. П. Х., доколкото именно той е лицето, упражнявало фактическа власт върху алкохола, без да притежава съответните документи за това. Изпълнителното деяние е осъществено чрез държането от Х. на акцизните стоки в имота му, в ползвания от него автомобил и на масата на пазара в гр.Левски. Не е спорно по делото, че именно жалбоподателят е упражнявал фактическа власт върху установения от проверяващите алкохол, като е заявил на същите по време на проверката, че ракията е за негова лична употреба. Това обстоятелство се потвърждава и от показанията на свидетеля Д., от които се установява, че именно Й. Х. е държал, съхранявал в дома си съдовете с алкохол.

Безспорно установен от доказателствата по делото е и предмета на нарушението, като съобразно изготвените експертизи същият представлява етилов алкохол, годен за консумация, класифициран в позиция 2208 на КН.

Установено е, че санкционираното лице не притежава какъвто и да било данъчен документ по ЗАДС, фактура, митническа декларация, придружителен административен търговски документ по чл.73б, ал.16 ЗАДС, или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза, като такъв документ не е представен в хода на административно-наказателното производство, както и до приключване на съдебното следствие пред съда.

Поради изложените съображения, правилно е приложен материалният закон, като нарушението по чл.126, ал.1, пр.1 от ЗАДС е съставомерно, както обективна, така и от субективна страна.

Законосъобразно жалбоподателят е санкциониран на основание чл.126, ал.1, т.1 от ЗАДС. Правилно е определен размерът на наложената глоба от 1000 лв., доколкото стойността на двойния размер на дължимия акциз за процесния алкохол е по-малка – 466,80 лв., съгласно служебна бележка от Началник отдел „Акцизна дейност“ при ТД Митница Русе.

Извършеното от жалбоподателя нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН, тъй като не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с типичните нарушения от същия вид. Не са налице изключителни или многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, които да водят до извод, че приложената административна санкция се явява несъразмерно тежка на деянието и дееца.

Поради изложените доводи, наказателното постановление в обжалваната му част следва да бъде потвърдено, като законосъобразно.

С оглед изхода на делото, направеното от процесуалния представител на ответника по жалбата искане и на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на Агенция „Митници“ юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №BG2023/4000-278 от 22.06.2023г., издадено от Началник отдел „МРР“ в ТД Митница Русе при Агенция Митници, **в частта му**, с която на Й. П. Х., ЕГН:***, адрес: ***, на основание чл.126, ал.1 от ЗАДС е наложено административно наказание глоба в размер на 1000 лв., като **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

В останалата му част наказателното постановление е влязло в сила, като необжалвано.

ОСЪЖДА на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН Й. П. Х., ЕГН:***, адрес: *** да заплати на Агенция „Митници“, гр.София, юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - Плевен в 14 – дневен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Левски: _____